

рецензування монографії (понад 15 авторських аркушів), можна вважати мету автора роботи досягнутою – науковці та практики отримують науково обґрунтоване уявлення про нинішній стан реформування сучасної системи органів МВС України та теоретичні й практичні шляхи здійснення реформи.

Наприкінці зазначимо, що автор монографії є одним із основних науковців, що комплексно з 2003 року досліджує означений науковий напрям; його науковий доробок з проблеми становить понад 70 наукових статей, тому означене монографічне дослідження базується виключно на оригінальних статтях автора, надрукованих у фахових юридичних виданнях ВАК України.

В цілому монографія Зозулі І. В. «Реформування системи органів внутрішніх справ України: реалії та перспективи» написана на достатньо високому професійному рівні, її висновки та положення є науково обґрунтованими, актуальними.

*А. М. Подоляка, д-р юрид. наук,
директор Інституту права Міжрегіональної академії
управління персоналом, заслужений юрист України,
генерал-полковник міліції*

Музичук О. М. Контроль за діяльністю правоохоронних органів в Україні : монографія / О. М. Музичук. – Х. : Харк. нац. ун-т внутр. справ, 2010. – 630 с.

СИСТЕМНИЙ ПОГЛЯД НА КОНТРОЛЬ ЗА ДІЯЛЬНІСТЮ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ

Сучасні процеси розбудови демократичної правової держави в Україні стикаються з численними труднощами в різних сферах суспільного життя. Посилену увагу громадськості та суспільства привертають питання стану злочинності та адміністративної делікатності, а головне – діяльності правоохоронних органів щодо їх протидії. Разом із тим, потребує належного контролю і сама діяльність правоохоронних органів, оскільки рівень дисципліни та законності в цих органах залишається досить низьким, у діяльності їх працівників мають місце численні порушення прав, свобод і законних інтересів фізичних та юридичних осіб, що сприяє відчуженню громадян, зростанню їх недовіри до правоохоронної системи. Особливу стурбованість викликають факти корупції, зловживання службовим становищем, непрофесіоналізму працівників правоохоронних органів, що сприяє зростанню недовіри до них, викликає сумнів у

їх спроможності виконувати правоохоронні завдання та функції. За таких умов надзвичайної важливості набувають питання організації ефективного контролю за діяльністю правоохоронних органів. У зв'язку з цим запропонована монографія є актуальною і своєчасною.

Структура і зміст рецензованої наукової праці свідчать про цілісність дослідження, спрямованого, головним чином, на обґрунтування принципово нових пропозицій, які мають за мету вдосконалити сучасну систему контролю за діяльністю правоохоронних органів.

Цілком логічним та обґрунтованим вбачається приділення автором уваги: визначенню ознак правоохоронних органів у державі як об'єкта контролю, уточненню їх системи; з'ясуванню особливостей органів внутрішніх справ як об'єкта контролю; удосконаленню класифікації контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні, на підставі якої автор визначає його комплексні види (державний, самоврядний, громадський та міжнародний контроль); уточненню предмета та форм контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні; визначенню особливостей адміністративних процедур здійснення контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні.

Подальшого розвитку в монографії набула характеристика сучасного стану контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні, у зв'язку з чим автор визначає фактори, котрі призводять до скоєння службових правопорушень працівниками правоохоронних органів, які вдало об'єднує в такі групи: правові; службово-професійні та морально-етичні; економічні; організаційні, а також пропонує заходи щодо їх протидії.

Автор удосконалює поняття правоохоронних органів, під якими пропонує розуміти державні органи, метою утворення та діяльності яких є охорона та захист прав і свобод громадян, інтересів суспільства і держави насамперед від злочинних посягань, що є визначальним (основним) у їх діяльності, і які у зв'язку з цим та на професійній основі виконують правоохоронні завдання, функції та повноваження, здійснення яких передбачає можливість застосування державного примусу, а їх працівники мають підвищений соціально-правовий захист, який обумовлений особливостями проходження ними так званої «правоохоронної служби».

Під час дослідження проблемних питань контролю за діяльністю правоохоронних органів автором було проаналізовано велику кількість нормативно-правових актів у цій сфері, а також правозастосовну практику, що дозволило досягти високого ступеня обґрунтованості наукових положень, висновків та рекомендацій, які сформульовані в роботі. Застосування сучасних

методів наукового пізнання, значне методологічне підґрунтя виконаної роботи забезпечують належний ступінь обґрунтованості і достовірності отриманих результатів.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що монографія є однією з перших спроб комплексно, з використанням сучасних методів пізнання, урахуванням новітніх досягнень науки адміністративного права дослідити проблемні питання контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні та сформулювати авторське бачення шляхів їх вирішення. У результаті проведеного дослідження вироблено теорію контролю за діяльністю правоохоронних органів в Україні, сформульовано низку нових наукових положень та висновків.

Монографія може бути корисною для науковців, працівників державних органів та громадських організацій (окремих громадян), засобів масової інформації та інших суб'єктів, які уповноважені здійснювати контроль за діяльністю правоохоронних органів. Її можна використовувати в навчальному процесі. Проведене дослідження сприятиме більш глибокому усвідомленню складності проблеми здійснення контролю за діяльністю правоохоронних органів, її багатосторонності, розумінню того, що для її вирішення необхідне комплексне застосування управлінських, економічних, соціальних, організаційно-правових та інших механізмів і важелів.

С. Г. Стеценко, д-р юрид. наук, професор,
завідувач кафедри теорії держави і права
Національної академії прокуратури України